अस्मिन् गच्छन्ति विलयमस्माच्च प्रभवन्त्युत । नैव ज्ञानवता शक्यं तपसा नैव चेज्यया ।
सम्प्राप्तुमिन्द्रियाणान्तु संयमेनैव शक्यते । बाह्ये चाभ्यन्तरे चैव कर्म्मणोर्म्मनसि स्थितः ।
निर्म्मलीकुरुते बुद्ध्या सोऽमुत्रानन्त्यमश्नुते । यथा हिरण्यकर्त्ता वै रूप्यमग्नौ विशोधयेत् । १००३५
बहुशोऽतिप्रयत्नेन महतात्मकृतेन ह । तद्वज्जातिशतैर्ज्जीवः शुद्ध्यतेऽनेन कर्म्मणा ।
यत्नेन महता चैवाप्येकजातौ विशुद्ध्यते । लीलयाऽल्पं यथा गात्रात्प्रमृज्यादात्मनो रजः ।
बहुयत्नेन महता दोषनिर्हरणन्तथा । यथा चाल्पेन माल्येन वासितं तिलसर्षपं ।
न मुञ्चति स्वकं गन्धं तद्वत्सूक्ष्मस्य दर्शनं । तदेव बहुभिर्म्माल्यैर्व्वास्यमानं पुनः पुनः ।
विमुञ्चति स्वकं गन्धं माल्यगन्धे च तिष्ठति । एवं जातिशतैर्युक्तो गुणैरेव प्रसङ्गिषु । १००४०
बुद्ध्या निवर्त्तते दोषो यत्नेनाभ्यासजेन ह । कर्म्मणा स्वनुरक्तानि विरक्तानि च दानव ।
यथा कर्म्मविशेषांश्च प्राप्नुवन्ति तथा शृणु । यथावत्संप्रवर्त्तन्ते यस्मिंस्तिष्ठन्ति वा विभो ।
तत्तेऽनुपूर्व्व्या व्याख्यास्ये तदिहैकमनाः शृणु । अनादिनिधनः श्रीमान् हरिर्नारायणः प्रभुः ।
स वै सृजति भूतानि स्थावराणि चराणि च । स वै सर्व्वेषु भूतेषु क्षरश्चाक्षर एव च ।
एकादशविकारात्मा जगत्पिबति रश्मिभिः । पादौ तस्य महीं विद्धि मूर्द्धानं दिवमित्युत । १००४५
बाहवस्तु दिशो दैत्य श्रोत्रमाकाशमेव च । तस्य तेजोमयः सूर्य्यो मनश्चन्द्रमसि स्थितं ।
बुद्धिर्ज्ञानगता नित्यं रसस्त्वप्सु प्रतिष्ठितः । भ्रुवोरनन्तरास्तस्य ग्रहा दानवसत्तम ।
नक्षत्रचक्रं नेत्राभ्यां पादयोर्भूश्च दानव । रजस्तमश्च सत्यञ्च विद्धि नारायणात्मकं ।
सोऽश्रमाणां फलं तात कर्म्मणस्तत्फलं विदुः । अकर्म्मणः फलञ्चैव स एव परमव्ययः ।
छन्दांसि यस्य रोमाणि ह्यक्षरञ्च सरस्वती । बह्वाश्रयो बहुमुखो धर्म्मो हृदि समाश्रितः । १००५०
स ब्रह्मपरमो धर्म्मस्तपश्च सदसच्च सः । श्रुतिशास्त्रग्रहोपेतः षोडशर्त्विक् क्रतुश्च सः ।
पितामहश्च विष्णुश्च सोऽश्विनौ स पुरन्दरः । मित्रोऽथ वरुणश्चैव यमोऽथ धनदस्तथा ।
ते पृथग्दर्शनास्तस्य संविदन्ति तथैकतां । एकस्य विद्धि देवस्य सर्व्वं जगदिदं वशे ।
नानाभूतस्य दैत्येन्द्र तस्यैकत्वं वदत्ययं । जन्तुः पश्यति विज्ञानात्ततो ब्रह्म प्रकाशते ।

संहारविक्षेपसहस्रकोटीस्तिष्ठन्ति जीवाः प्रचरन्ति चान्ये । प्रजाविसर्गस्य च पारिमाण्यं वापीसहस्राणि बहूनि दैत्य । १००५५

वाप्यः पुनर्योजनविस्तृतास्ताः क्रोशञ्च गम्भीरतयाऽवगाढाः । आयामतः पञ्चशताश्च सर्व्वाः प्रेत्येकशो योजनतः प्रवृद्धाः ।

वाप्या जलं क्षिप्यति बालकोट्या त्वह्ना सकृच्चाप्यथ न द्वितीयं । तासां क्षये विद्धि परं विसर्गं संहारमेकञ्च तथा प्रजानां ।

षड्जीववर्णाः परमं प्रमाणं कृष्णो धूम्रो नीलमथास्य मध्यं । रक्तं पुनः सह्यतरं सुखन्तु हारिद्रवर्णं सुसुखञ्च शुक्लं ।
परन्तु शुक्लं विमलं विशोकं गतक्लमं सिद्ध्यति दानवेन्द्र । गत्वा तु योनिप्रभवाणि दैत्य सहस्रशः सिद्धिमुपैति जीवः ।